

रोम दर्शन स्थापन करतो - क्रमांक पंधरा

अंतिम कसोटी: पशूच्या प्रतिमेच्या भविष्यवाणीतील वादविवादाविषयी जागृत होणे

Jeff Pippenger

2024-09-03

आपण आता पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेच्या कालखंडात आहोत, आणि अॅडव्हेंटिझमच्या इतिहासातील पहिला भविष्यवाणीविषयक वाद आता पुन्हा घडत आहे. जुलै 2023 मध्ये, प्रधानदूत मीखाएल खाली उतरला, जेणेकरून त्या महान सदोम आणि मिसर या शहराच्या रस्त्यावर वध केलेले पडून असलेल्या यहेज्केलाच्या मृत कोरड्या हाडांना जागे करावे. तेथे, प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायात, आत्म्याच्या संचाराने त्यांना मृत्यूच्या झोपेतून बाहेर आणले जाते. यहेज्केलाच्या सदतीसाव्या अध्यायात, चार वाऱ्यांचा संदेश हा तो संदेश म्हणून ओळखला जातो, जो मृत कोरड्या हाडांना—ज्यांची ओळख इस्राएलच्या संपूर्ण घराण्याशी केली जाते—प्रभूच्या सैन्यात परिवर्तित करतो. दानिएल संदेष्टा योहानाच्या वध केलेल्या दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि तो मृत कोरड्या हाडांच्या दरीतील लोकांचे तसेच दृष्टांतातील शहाण्या कुमारिकांचेही प्रतिनिधित्व करतो.

जेव्हा मिलराईटांनी त्या दृष्टांताची पूर्तता केली, तेव्हा त्यांना हे ओळखता आले की त्यांच्या अनुभवाचे प्रतिनिधित्व त्या दृष्टांतात केले गेले होते. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांनाही हे ओळखणे आवश्यक असेल की ते उशीराच्या काळात होते. दानियेलप्रमाणे नवव्या अध्यायात, त्यांनाही हे ओळखणे आवश्यक असेल की लेवीयव्यवस्था सव्वीस मधील सात वेळांनी दर्शविल्याप्रमाणे ते शत्रूंच्या देशात विखुरले गेले होते, आणि नेबुखद्नेस्सराच्या पशूच्या गुप्त प्रतिमेलाही समजून घेणे आवश्यक असेल.

या प्रत्येक ओळीत देवाच्या वचनातील एक भविष्यसूचक परीक्षा दर्शविली आहे. रस्त्यावर मृत पडलेले ते दोन साक्षीदार पुनरुत्थित होत असताना आत्म्याने परिपूर्ण होतात. यहेज्केलच्या मृत अस्थींना एक भविष्यसूचक संदेश ऐकण्याची आवश्यकता होती. दानिएल आपल्या विखुरलेल्या अवस्थेची जाणीव करून देण्यात आला तेव्हा तो मोशे व यिर्मया यांच्या लेखनांचा अभ्यास करीत होता. दुसऱ्या अध्यायात दानिएल आणि ते तीन श्रेष्ठ पुरुष यांना रूपकात्मक रीतीने हे जाणवून जागृत करण्यात आले की त्यांच्यावर मृत्युदंडाचा हुकूम ठेवण्यात आला होता; आणि मग जे भविष्यसूचक प्रकाश लपविण्यात आले होते व नंतर उघड करण्यात आले, त्याने दानिएल आणि त्याच्या त्या तीन मित्रांना वाचविले. दृष्टांतातील कुमारिका मध्यरात्री झालेल्या “आक्रोशाने” जागृत होतात. ख्रिस्ताने तक्त्यातील आकृत्यांवरून आपला हात काढून घेतला तेव्हा मिलराइट जागृत झाले. या सर्व सहा साक्षींमध्ये मृत किंवा निद्रिस्त असलेल्यांना जागृत करणारी गोष्ट म्हणजे भविष्यसूचक संदेश होय. त्यानंतर एक अशी परीक्षा उत्पन्न होते की जिच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या समाप्तीला दोन वर्ग प्रकट होतात.

या ओळींवरून हे सिद्ध होते की, शेवटच्या दिवसांत जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजार जागृत केले जातात, तेव्हा तो यहेज्केलच्या चार वाऱ्यांचा संदेश आणि लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील मोशेने सांगितलेल्या सातपट विखुरण्याचा संदेश असतो. तो प्रधानदूत मीखाएल याच्याद्वारे आणला जाणारा पुनरुत्थानाचा संदेश असतो. तो नेबुखद्नेस्सराच्या पशुरूपात प्रतिमेच्या गुप्त स्वप्नाचा संदेश असतो.

कुमारिकांची परीक्षा त्यांच्या जवळ तेल आहे की नाही यावर आधारित आहे; आणि त्या तेलाची ओळख “देवाच्या आत्म्याचे संदेश” अशी करून दिली आहे. मिलरवादी जागे झाले, जेव्हा त्यांना समजले की देवाच्या भविष्यसूचक वचनमध्ये त्यांची ओळख दर्शविली आहे; तसेच जेव्हा त्यांनी हेच पुरावे पाहिले की ज्यांनी प्रथम त्यांना 1843 ची भविष्यवाणी करण्यास प्रवृत्त केले होते, तेच प्रत्यक्षात 22 ऑक्टोबर, 1844 याची भविष्यवाणी करीत होते. या तत्त्वेषांच्या आधारे हे स्थापित होते की शेवटच्या दिवसांत जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजार जागे केले जातील, तेव्हा ते अशा भविष्यसूचक परीक्षेच्या संदेशाकडे जागे केले जातील, जो उपासकांचे दोन वर्ग उत्पन्न करतो.

या सर्व रेषांना आपली परिपूर्ण आणि अंतिम पूर्तता त्या भविष्यसूचक कसोटीच्या काळात प्राप्त होते, जी पशूच्या प्रतिमेची स्थापना आणि पशूची प्रतिमा यांद्वारे दर्शविली आहे. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी कुमारिकांवरील कृपाकाल संपतो तेव्हा ती कसोटी समाप्त होते. म्हणून, पशूच्या प्रतिमेची कसोटीची प्रक्रिया—जी पुन्हापुन्हा अशा कसोटीप्रमाणे दर्शविली जाते की जी उघड झालेले संदेश कोणी समजले आहेत हे प्रकट करते—ती या सर्व भविष्यसूचक रेषांद्वारे दर्शविली आहे. दानियेल बारा मध्ये, ज्ञानवृद्धीचे आकलन करणारे शहाणे लोक तीन-टप्प्यांच्या कसोटीच्या प्रक्रियेतून मार्गक्रमण करतात; ती प्रक्रिया शुद्ध केले जाणे, शुभ्र केले जाणे आणि परीक्षित केले जाणे अशी दर्शविली आहे. ते तीन टप्पे पवित्र आत्म्याद्वारे आणलेल्या खात्रीचे टप्पे आहेत, जे अनुक्रमे पाप, धार्मिकता आणि न्याय यांविषयीच्या खात्रीचे प्रतिनिधित्व करतात. ते तीन टप्पे म्हणजे अंगण, पवित्र स्थान आणि अतिपवित्र स्थान होत. ते तीन टप्पे प्रकटीकरण चौदा मधील तीन देवदूतांमध्येही दर्शविले आहेत, तसेच दानियेल आणि पहिल्या अध्यायातील तीन मान्यवर यांच्या अनुभवातही. तेथे त्यांनी प्रथम आहाराची कसोटी पार केली, नंतर दृष्टीची कसोटी, आणि शेवटी त्यांनी उत्तर दिशेच्या राजाने—नबुखदनेस्सरने प्रतिनिधित्व केलेल्या—दिलेली तिसरी कसोटीही पार केली.

या चार मुलांबद्दल असे की, देवाने त्यांना सर्व प्रकारच्या विद्येत व ज्ञानात समज व प्रावीण्य दिले; आणि दानिएलाला सर्व दर्शनांमध्ये व स्वप्नांमध्ये समज होती. आणि ज्या दिवसांच्या शेवटी राजाने त्यांना आपल्या समोर आणावे असे सांगितले होते, त्या वेळी खोज्यांच्या अधिपतीने त्यांना नबुखदनेस्सरसमोर आणले. मग राजाने त्यांच्याशी संवाद केला; आणि त्या सर्वांमध्ये दानिएल, हनन्या, मिशाएल, आणि अजर्या यांच्यासारखा एकही आढळला नाही; म्हणून ते राजासमोर उभे राहिले. आणि ज्ञान व समज यांच्या सर्व बाबतीत, ज्यांविषयी राजाने त्यांची चौकशी केली, त्याने त्यांना आपल्या संपूर्ण राज्यातील सर्व जादूगार व ज्योतिषी यांच्यापेक्षा दहापट श्रेष्ठ आढळले. दानिएल 1:17-20.

दानिएल आणि त्या तीन श्रेष्ठजनांसाठी झालेल्या तीन परीक्षांपैकी शेवटची परीक्षा नबुखदनेस्सराने घडवून आणली; अशा रीतीने हे प्रतिरूप ठरते की दानिएल आणि ते तीन श्रेष्ठजन ज्याची अंतिम भविष्यवाणीतील परीक्षा सूचित करतात ती बाबेलविषयी आहे, कारण नबुखदनेस्सर हा राजा होता; आणि यशया अध्याय सात, वचने आठ व नऊ येथे एक राजा, एका राष्ट्राची राजधानी, आणि एक “मस्तक” ही परस्परविनिमयाने वापरली जाणारी प्रतीके असल्याचे स्थापित होते. ते “मस्तक” शेवटच्या दिवसांतील आधुनिक बाबेलच्या मस्तकाचे प्रतिनिधित्व करीत आहे. शेवटच्या दिवसांतील ते “मस्तक” म्हणजे प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील वेश्या होय, जिच्या कपाळावर, “गूढ, महान बाबेल, व्यभिचारिणींची माता आणि पृथ्वीवरील घृणास्पद गोष्टींची माता,” असे लिहिलेले आहे.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या अंतिम भविष्यसूचक परीक्षेचा संबंध अखेरच्या दिवसांतील आधुनिक बाबेलच्या “मस्तका”विषयी योग्य किंवा अयोग्य समजुतीशी आहे. त्यांच्या अंतिम परीक्षेत हे समजणेही समाविष्ट आहे की आधुनिक बाबेल आणि आधुनिक रोम ही परस्परविनिमयनीय प्रतीके आहेत, आणि म्हणूनच आधुनिक बाबेलचे “मस्तक” हे कोणत्याही प्रतीक-रेषेत तेच “मस्तक” आहे, कारण ती परस्परविनिमयनीय प्रतीके आहेत.

“जग वादळ, युद्ध आणि मतभेद यांनी भरलेले आहे. तरीसुद्धा एका मस्तकाखाली—पापल सत्तेखाली—लोक त्याच्या साक्षीदारांच्या व्यक्तीत देवाचा विरोध करण्यासाठी एकत्र येतील.” Testimonies, volume 7, 182.

दानिएल आणि ते तिघे श्रेष्ठ पुरुष हे दाखवितात की अंतिम भविष्यसूचक परीक्षा—कारण ती नेहमीच भविष्यवाणीवरील परीक्षा असते—रोम या विषयावरची परीक्षा आहे; कारण शेवटच्या दिवसांतले शिर म्हणजे पोपसत्ता होय, ज्याचा पूर्वप्रतिरूप बाबेलच्या पहिल्या शिराप्रमाणे नबुखदनेस्सरमध्ये दिसतो; आणि त्याने स्वतः दानिएल व त्या तिघा श्रेष्ठ पुरुषांची परीक्षा घेतली होती. दानिएल आणि त्या तिघा श्रेष्ठ पुरुषांद्वारे प्रतिरूपित झालेला वाद, अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभूत इतिहासातील पहिल्या वादातही पूर्वसूचित करण्यात आला आहे, जसा तो 1843 च्या चार्टवर दर्शविला गेला होता; हा चार्ट प्रभूच्या हाताने मार्गदर्शित झाला होता आणि त्यात बदल केला जाऊ नये असा होता. 1843 च्या चार्टवर दर्शविण्यात आलेला वाद हा दानिएल अध्याय अकरा, वचन चौदा येथील दर्शन स्थापन करणारी सत्ता म्हणून अँटिओकस एपिफेनेस किंवा मूर्तिपूजक रोम यांची ओळख पटविण्यावर आधारित होता.

अंतकाळाच्या इतिहासात एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची त्यांच्या भविष्यवाणीसंबंधी समजुतीवर परीक्षा घेतली जाईल. भविष्यवाणीसंबंधी समज ही भविष्यवाणीच्या विविध रेषांद्वारे स्थापित होते, ज्या अंतिम परीक्षेला तिच्या स्वरूपतः भविष्यवाणीनिष्ठ असल्याचे अधोरेखित करतात. ही परीक्षा क्रमशः उलगडत जाईल आणि उपासकांच्या दोन वर्गांच्या प्रकटीकरणाने तिचा शेवट गाठेल.

दानियेलच्या बाराव्या अध्यायात जसे दर्शविले आहे, तसे नवी भविष्यवाणीविषयक ज्योती उघड केली जाते तेव्हा परीक्षा आरंभ होते, आणि पहिली परीक्षा मग ही असते की संदेश आत्मसात करायचा की संदेश नाकारायचा. त्या परीक्षेला दानियेलने “शुद्ध केलेले” असे दर्शविले आहे, आणि पुढील परीक्षेला दानियेलने “शुभ्र केलेले” असे म्हटले आहे, आणि ही प्रक्रिया तिसऱ्या व अंतिम परीक्षेत समाप्त झाली, जी “परीक्षित” अशी दर्शविली आहे. तिसरी व अंतिम परीक्षा ही ती जागा आहे जिथे त्या दोन वर्गांची “परीक्षा” होते, आणि तेथेच ते प्रकट करतात की त्यांच्याकडे तेल आहे, की नाही.

दानियेल अध्याय एक थेटपणे अंतिम परीक्षेची ओळख करून देतो, आणि म्हणूनच दानियेल त्या परीक्षेची ओळख करून देत आहे जी “पशूच्या प्रतिमेची उभारणी” म्हणून दर्शविली आहे, जी “देवाच्या लोकांनी उत्तीर्ण केलीच पाहिजे अशी परीक्षा” आहे—दोन्ही, “त्यांच्यावर शिक्का मारला जाण्यापूर्वी” आणि तसेच लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी “कृपाकाल समाप्त होण्यापूर्वी.”

पशूच्या प्रतिमेची घडण कशी होते याची चाचणी, त्रिगुणी संघटनेच्या भविष्यवाणीतील रचनेचे आकलन करण्याच्या भविष्यसूचक परीक्षेची निगडित आहे. अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांची एक विशिष्ट भविष्यसूचक रचना आहे, जी अनेक भविष्यसूचक साक्षींवर स्थापित केलेली आहे. शेवटच्या दिवसांत ही त्रिगुणी संघटना एकच भविष्यसूचक सत्ता म्हणून कशी एकवटते हे समजणे म्हणजे पशूच्या प्रतिमेची घडण कशी होते हे समजणे होय.

शेवटच्या दिवसांत पशूची प्रतिमा कशी निर्माण होते हे समजून घेण्याच्या महत्त्वाचे एक साधे, परंतु गुंतागुंतीचे उदाहरण म्हणजे दुसरे थेस्सलनीकाकरांस पत्राच्या दुसऱ्या अध्यायात पावलाने दिलेली पापाच्या मनुष्याविषयीची साक्ष होय. पावलाने मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम यांतील भविष्यवाणीतील संबंध मांडला आहे; आणि असे करताना तो हे ओळखून देतो की “मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम यांतील भविष्यवाणीतील संबंध” हा असा विषय आहे की जो उपासकांच्या दोन वर्गांना प्रकट करतो.

एक गट असा आहे की जो “मूर्तिपूजक रोम आणि पोपशाही रोम यांचे भविष्यसूचक नाते” या सत्यावर प्रेम करतो; आणि दुसरा गट असा आहे की जो त्या सत्यावर प्रेम करीत नाही आणि म्हणून प्रबळ भ्रम प्राप्त करतो. पौलाने मांडून दाखविलेले मूर्तिपूजक रोम आणि पोपशाही रोम यांचे भविष्यसूचक नाते हे त्या दोन सत्तांमधील नाते, तसेच त्या दोन सत्तांचे संयुक्त संस्थानांशी असलेले नाते दर्शविणाऱ्या अनेक भविष्यसूचक उताऱ्यांपैकी केवळ एक आहे.

पॅगन रोम हा अजगर आहे, पोपशाही रोम हे पशू आहे, आणि संयुक्त संस्थाने हा खोटा संदेष्टा आहे. अहाब हा दहा राजांच्या अजगर-राजाप्रमाणे आहे, ज्याचा विवाह वेश्या येजाबेलशी झाला आहे; ती खोट्या संदेष्ट्यांच्या द्विगुणित समूहावर राज्य करते. पुरुष संदेष्टे हे बाळाचे संदेष्टे होते, आणि वनातील याजक स्त्री-देवता अशतारोथचे प्रतिनिधित्व करीत होते. एकत्रितपणे ते अखेरच्या दिवसांतील त्या खोट्या संदेष्ट्याचे प्रतीक आहेत, जो स्त्री याजक आणि पुरुष संदेष्टे यांच्या प्रतिनिधित्वाने पशूची प्रतिमा निर्माण करतो.

अजगर म्हणजे अहाब होय, जो प्रकटीकरण सतराच्या दहा राजांचे प्रतीक आहे, आणि आठ राज्यांपैकी सातवे राज्य आहे. सहावे राज्य म्हणजे संयुक्त संस्थाने, ईजेबेलचे खोटे संदेष्टे; सातवे राज्य म्हणजे दहा राजे, संयुक्त राष्ट्रसंघ, अजगराची सत्ता; आणि आठवे राज्य, जे त्या सातांपैकी आहे, ते पाचवे राज्य आहे ज्याला प्राणघातक जखम झाली होती, आणि जे आठवे व अंतिम राज्य म्हणून पुनरुत्थित होते, तेच ते पशू आहे, ज्याची आणि ज्यास संयुक्त संस्थाने व त्यानंतर संपूर्ण जग प्रतिमा उभारते.

दानियेल अध्याय एक देवाच्या वचनामध्ये दर्शविलेल्या रोमच्या समजुतीशी संबंधित असलेल्या अंतिम भविष्यसूचक परीक्षेची ओळख करून देतो. दुसरे थेस्सलनीकाकरांस पत्र हे ओळख करून देते की अंतिम भविष्यसूचक परीक्षेमध्ये आधुनिक रोमच्या रचनेविषयीचा प्रकाश समाविष्ट आहे, जसा तो मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम यांच्यातील भविष्यसूचक व राजकीय संबंధामध्ये दर्शविला आहे.

दानियेल अध्याय दोन हे दर्शवितो की शेवटच्या दिवसांत एक गुप्त गोष्ट उघड केली जाते जी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची परीक्षा घेते; कारण अध्याय दोनमधील दानियेल आणि ते तीन विश्वासू पुरुष हे देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात. जी भविष्यवाणीय गुप्त गोष्ट उघड केली जाते आणि त्यामुळे त्यांची परीक्षा घेते, ती म्हणजे नेबुकदनेस्सरचे पशूंच्या प्रतिमेबद्दलचे गुप्त स्वप्न; अशा रीतीने ते एक लाख चव्वेचाळीस हजारांसाठीच्या अंतिम परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करते, जी, Sister White यांनी नोंदविल्याप्रमाणे, "the formation of the image of the beast" आहे.

दानियेलाच्या दुसऱ्या अध्यायाने दर्शविलेली परीक्षा मृत्यूच्या धोक्याखाली ठेवलेली आहे. शेवटच्या दिवसांचे एक दृष्टांत म्हणून, जे सत्यावर प्रेम करीत नाहीत त्यांच्यावर येणाऱ्या प्रबळ भ्रमाची ओळख पौलाने करून दिली तेव्हा त्याने जे शिकविले, त्याची ही पुष्टी करीत आहे. दानियेलाच्या इतिहासात, त्याच्या समजुतीमुळे बाबेलच्या ज्ञानी पुरुषांचे प्राण वाचले; परंतु शेवटच्या दिवसांच्या अंतिम परीक्षेनंतर कृपाकाळ उरत नाही.

रोम हा एक प्रतीक म्हणून आम्ही ओळखलेला वाद ज्या प्रत्येक ओळीत आढळतो, त्या प्रत्येक ओळीत सध्या चालू असलेल्या वादास थेट साक्ष मिळते. रविवारविषयक कायद्याच्या चळवळीचा प्रवास आता अंधकारात पुढे सरकत असताना, देवाचे भविष्यवाणीपर वचन तिच्या जवळ येण्याची ओळख करून देत आहे; तरी अतिशय थोडे जीवच दिवसाची मुले आहेत, आणि जे दिवसाची मुले नाहीत, त्यांना म्हणूनच हे ज्ञात नाही की परीक्षाकाळाच्या वेळेची वाळू वेगाने संपत चालली आहे. हे तेच परिप्रेक्ष्य आहे ज्याची ओळख सिस्टर व्हाइट यांनी करून दिली होती, जिथे अंतिम हालचाली झपाट्याने घडतील. जुलै 2023 मध्ये मायकेल आपल्या पराक्रमी सैन्याला उभे करण्यासाठी खाली उतरला, परंतु त्या सैन्याचा भाग होण्यासाठी एक भविष्यवाणीपर कार्य आहे, जे प्रथम पूर्ण झाले पाहिजे; आणि ते त्या राजकीय वातावरणात पूर्ण होते जिथे पशूंच्या प्रतिमेची निर्मिती होत आहे.

पूर्ण व्हावयाचे भविष्यवाणीतील कार्य यामध्ये पशूंच्या प्रतिमेच्या घडणीची ओळख समाविष्ट आहे. भविष्यवाणीचा विद्यार्थी सध्याच्या इतिहासात घडत असलेल्या घटनांद्वारे हे ओळखले पाहिजे की संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूची प्रतिमा निर्माण करणारे धार्मिक व राजकीय घटक कार्यरत झाले आहेत. विद्यार्थ्यांनी देवाच्या वचनात जसे मांडले आहे त्यानुसार पशूची प्रतिमा भविष्यवाणीप्रमाणे कशी घडविली जाते हेही ओळखले पाहिजे. त्याने हेही ओळखले पाहिजे की, संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूची प्रतिमा घडविली जात असताना, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये देवाची प्रतिमा घडविली जात आहे. त्याने शेवटच्या दिवसांच्या इतिहासाचा मिलराइटांशी असलेला समांतर संबंध समजला पाहिजे, त्यांच्या इतिहासात मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाच्या विकासकाळात, जेव्हा त्यांना या सत्याची जाणीव करून देण्यात आली की ते दृष्टांतातील विलंबाच्या काळात आहेत, आणि म्हणून ते स्वतःच त्या कुमारिका आहेत. ही तिन्ही तत्त्वे त्या भविष्यवाणीतील परीक्षेचा भाग आहेत जी जुलै 2023 मध्ये उलगडू लागली.

"ओळीवर ओळी" प्रमाणे, अॅडव्हेंट इतिहासात रोमविषयी जे प्रत्येक वाद उद्भवले, ते पवित्र इतिहास होते, जो शेवटच्या दिवसांत पुन्हा घडतो. रोमविषयीचा अंतिम वाद हा देवाच्या लोकांनी जुलै 2023 मध्ये आलेल्या संदेशावर जागृत होण्यास नकार दिल्याचा थेट परिणाम आहे.

"देव आपल्या लोकांना जागृत करील; जर इतर उपाय निष्फळ ठरले, तर त्यांच्या मध्ये विधर्म प्रवेश करतील, आणि ते त्यांची चाळणी करतील, भूसा गव्हापासून वेगळा करतील. प्रभु आपल्या वचनावर विश्वास ठेवणाऱ्या सर्वांना निद्रेतून जागे होण्याचे आवाहन करीत आहे. या काळास अनुरूप असा मौल्यवान प्रकाश आला आहे. तो बायबलमधील सत्य आहे, जो अगदी आपल्या समोर उभ्या असलेल्या संकटांना दर्शवितो. हा प्रकाश आपल्याला शास्त्रांचे परिश्रमपूर्वक अध्ययन करण्यास आणि आपण ज्या भूमिकांना धरून आहोत त्यांचे अत्यंत चिकित्सक

परीक्षण करण्यास प्रवृत्त करावा. देवाची इच्छा आहे की सत्याचे सर्व पैलू आणि सर्व भूमिका प्रार्थना व उपवासासह सखोलपणे आणि चिकाटीने शोधल्या जाव्यात. विश्वासणाऱ्यांनी सत्य कशात आहे याविषयी केवळ तर्ककल्पना आणि अस्पष्ट कल्पनांमध्ये विश्रांती घेऊ नये. त्यांचा विश्वास देवाच्या वचनावर दृढपणे आधारलेला असला पाहिजे, जेणेकरून जेव्हा परीक्षेचा काळ येईल आणि त्यांच्या विश्वासाबद्दल उत्तर देण्यासाठी त्यांना सभासमोर उभे केले जाईल, तेव्हा त्यांच्यात असलेल्या आशेविषयी ते सौम्यतेने व भयाने कारण सांगण्यास समर्थ होतील.”

“उत्तेजित करा, उत्तेजित करा, उत्तेजित करा. आपण जगासमोर जे विषय मांडतो, ते आपल्या दृष्टीने सजीव वास्तव असले पाहिजेत. आपण ज्या सिद्धांतांना विश्वासाचे मूलभूत लेख मानतो, त्यांचे समर्थन करताना आपण कधीही असे युक्तिवाद वापरू नयेत जे पूर्णपणे खरे व सुदृढ नाहीत, हे महत्त्वाचे आहे. असे युक्तिवाद विरोधकाला गप्प बसविण्यास उपयोगी पडू शकतात, परंतु ते सत्याचा सन्मान करीत नाहीत. आपण असे सुदृढ युक्तिवाद मांडले पाहिजेत, जे केवळ आपल्या विरोधकांना गप्प बसवतील असे नव्हे, तर जे अत्यंत निकटच्या आणि सूक्ष्मातिसूक्ष्म तपासणीलाही तोंड देतील. ज्यांनी स्वतःला वादक म्हणून प्रशिक्षित केले आहे, त्यांच्याबाबत मोठा धोका असा आहे की ते देवाच्या वचनाचा निष्पक्षतेने उपयोग करणार नाहीत. विरोधकाला सामोरे जाताना, केवळ विश्वासणाऱ्यांचा आत्मविश्वास दृढ करण्याचा प्रयत्न न करता, त्याच्या मनात खात्री उत्पन्न होईल अशा रीतीने विषय मांडणे, हा आपला प्रामाणिक प्रयत्न असला पाहिजे.”

“मनुष्याची बौद्धिक प्रगती कितीही झालेली असो, तरी त्याने एका क्षणभरासाठीही असे समजू नये की अधिक प्रकाशासाठी पवित्र शास्त्रांचा सखोल आणि अखंड शोध घेण्याची आवश्यकता नाही. एक लोक म्हणून आपल्याला वैयक्तिकरीत्या भविष्यवाणीचे विद्यार्थी होण्यास बोलाविण्यात आले आहे. आपण अशा उत्कटतेने जागरूक राहिले पाहिजे की देव आपल्यासमोर जो कोणताही प्रकाशकिरण सादर करील तो आपण ओळखू शकू. आपण सत्याच्या पहिल्या झळाळी ग्रहण केल्या पाहिजेत; आणि प्रार्थनापूर्वक अध्ययनाद्वारे अधिक स्पष्ट प्रकाश प्राप्त केला जाऊ शकतो, जो इतरांसमोर मांडला जाऊ शकतो.” Testimonies. Volume 5, 708.

मिलरच्या काळातील प्रोटेस्टंटंनी व्याकरणाच्या नियमांच्या अधीन राहण्यास नकार दिला, आणि चौदाव्या वचनातील “तसेच” या शब्दाकडे दुर्लक्ष करण्याचे निवडले; हा शब्द व्याकरणदृष्ट्या असे निश्चित करतो की “तुझ्या लोकांतील लुटारू” हे एक नवे सामर्थ्य दर्शवीत होते, जे चौदावे वचन ज्या वचनसमूहात स्थित आहे त्या वचनांमध्ये प्रतिपादित घटनांच्या प्रवाहात नव्याने प्रवेश करीत होते. उरियाह स्मिथनेही अगदी हेच केले, जेव्हा त्याने त्या व्याकरणसिद्ध पुराव्याकडे दुर्लक्ष केले, जो सिद्ध करतो की छत्तीसाव्या वचनातील आणि पुढे चाळीसाव्या वचनातील उत्तरेचा राजा हा एकच आणि तोच उत्तरेचा राजा असला पाहिजे, जो एकतीसाव्या वचनापासून विषय म्हणून समोर होता.

आज जे लोक शिकवितात की संयुक्त संस्थाने हे “दरोडेखोर” आहेत, ते सिस्टर व्हाईट यांच्या एका उताऱ्याचा उपयोग करतात, ज्यामध्ये पोपशाही सत्ता आणि संयुक्त संस्थाने यांची शेवटच्या दिवसांतील दोन प्रमुख छळ करणाऱ्या सत्तांप्रमाणे ओळख करून दिली आहे; आणि ते व्याकरणाचा विपर्यास करून असा युक्तिवाद करतात की युरोपाची व्याख्या करण्यासाठी सिस्टर व्हाईट यांनी वापरलेला “old world” हा संदर्भ प्रत्यक्षात भूतकाळातील इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो. त्या उताऱ्यातील व्याकरण सिद्ध करते की हा समज चुकीचा आहे, आणि त्या उताऱ्यात सिस्टर व्हाईट यांनी “old world” हा शब्द ज्या प्रकारे वापरला आहे, तो त्यांच्या इतर लेखनांत त्याच्या वापराशी सुसंगत आहे. असे करताना त्या इतिहासकारांशीही सुसंगत राहतात, जे “new world” च्या संदर्भात “old world” ही संज्ञा वापरून युरोप आणि अमेरिकाखंड यांमध्ये भेद करतात.

“जुन्या जगतातील रोमनवाद आणि नव्या जगतातील धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद, देवाच्या सर्व आज्ञांचा मान राखणाऱ्यांविरुद्ध, एकसारखाच मार्ग अवलंबतील.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, ६१५.

व्याकरणदृष्ट्या “पाठलाग करील” हा वाक्प्रचार “जुने जग” आणि “नवे” यांद्वारे दर्शविलेल्या दोन्ही सत्ताही शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांच्या छळाचा “पाठलाग करतात” हे ओळखून देतो; आणि हे वाक्य “जुने जग” यास भूतकाळातील इतिहास, तर “नवे” यास शेवटचे दिवस असा संदर्भ देत आहे, असा दावा करणे व्याकरणदृष्ट्या

दोषपूर्ण आहे. "ओळीवर ओळ" या रीतीने रोमच्या सर्व जुन्या विवादांमुळे भविष्यवाणीचा विद्यार्थी शेवटच्या दिवसांविषयी हे जाणतो की जेव्हा ते जागे केले जातील, तेव्हा पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा अशा परिस्थितीचा समावेश करील ज्यात तुझ्या लोकांच्या लुटारूंची योग्य ओळख प्रगट होईल. "लुटारू" यांचे योग्य आकलन 1843 च्या पायोनियर चार्टवर मांडलेले आहे, आणि म्हणूनच ते एक मूलभूत सत्य आहे, ज्याची पुष्टी भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या अधिकाराने करण्यात आली होती. यावरून हे ओळखले जाते की जेव्हा भविष्यवाणीचे विद्यार्थी त्यांच्या अंतिम परीक्षेस जागृत होतील, तेव्हा "लुटारू" हा विषय मूलभूत सत्यांवरील अंतिम आक्रमण आणि भविष्यवाणीचा आत्मा यांचेही प्रतिनिधित्व करील.

पुढील लेखात आपण या विचारांचा पुढे उहापोह करू.